

tog det Skridt, jeg her anbefaler, alligevel ste Ulykker, men det kunde jo da kun ste, naar alle de Personer, der i et Institut indtog disse Stillinger, ligesvem røttede sig sammen. Det have vi ganske vist set ved Frederiksberg Fattiggæsen, men det vil dog komme til at høre til de saare sjældne Undtagelser, at en Forening skulde have den Ulykke at samle en hel Bunde af Kæltringer i sin Ledelse. Jeg tror, at hvis man vilde gaa den Vej, jeg har nævnt, vilde man naa ikke saa lidt Betryggelse for Ledelsen af disse Forhold, og man vilde, naar der stete en eller anden Ulykke, hjælpe til at holde Tilliden oppe over for dem af disse Foreninger, som forstjene den. Nu kunde det jo ganske vist siges: Sa men, hvorfor kommer du med dette Spørgsmaal til den høje Regering, thi det private Initiativ staar dig jo aabent? Der-til vil jeg sige, at dette er en Sag, der spænder over saa vidtrækkende Forhold, Forhold af saa indgribende Betydning og af saa forskelligartet Natur, at jeg i høj Grad tvivler om, at det private Initiativ vil være i Stand til at magte Opgaven. Ganske vist, naar et Forslag foreligger fra den høje Regering, saa er der jo her i dette høje Ting en stor Kreds af Mænd, der hver paa sit Omraade kan give gode og nyttige Vink, men at samle under et de forskellige Bestemmelser, som kunne være og anses for heldige, tror jeg som sagt, ligger over det private Initiativs Kræfter, thi det, der passer for en Sparekasse, passer ikke for en Brandkasse, det, der passer for en stor Sparekasse, passer ikke for en lille Sogneparekasse, og det, der passer for en stor Produktionsforening, passer ikke for en lille Brugsforening. Derfor tror jeg, at kun den højtærede Indenrigsminister, der gennem Indberetninger af meget forskellig Natur paa disse forskellige Omraader utvivlsomt sidder inde med et meget betydeligt Materiale, og som gennem sine Kontorer raader over en betydelig Arbejdskraft til dette Materiales Behandling, er den eneste, som virkelig tilfulde vil kunne magte den Opgave. Jeg vil altsaa derfor rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om vi i denne Samling tør gøre Regning paa at saa et saadant Lovforslag forelagt. Hvis Spørgsmaalet besvares bekræftende, vil det vække Tilfredshed i vide Kredse Landet over.

†

Sing: Det er det Svar, som den højtærede Justitsminister gav det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgkreds (Evend Høgsbro) paa en Forespørgsel, der har bragt mig til at begære Ordet. Det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgkreds spurgte nemlig Justitsministeren, om han ikke i visse Tilfælde kunde finde det rigtig, at det offentlige søgte Regres hos den Dommer, der havde misbrugt sin Stilling til uden Besøjelse at holde en Mand i Varetægtsfængsel. Den ærede Justitsminister svarede herpaa, at det vilde han meget nødig gribe til. Hans Ytringer, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil referere efter Rigsdagstidenden, lød saaledes: „Thi ganske vist er det sandt nok, at man saa vidt muligt skal være forsigtig med at underkaste Folk Varetægtsfængsel, men paa den anden Side gaar det heller ikke an at lamme Under-søgelsermyndigheden saaledes, at Retsbetjentene blive alt for ængstelige for at stride til dette Middels Anvendelse. Det er noget, vi alle sammen kende, at, naar man staar her i Tinget og taler teoretisk om disse Ting, saa llinger det meget langt at indskærpe en saadan Forsigtighed i Varetægtsfængslets Anvendelse, men naar man kommer ud i Befolkningen, vil man tværtimod have noget alvorligt gjort, hver Gang en større, isjens-faldende Forbrydelse er begaaet.“ Jeg skal ikke nægte, at jeg finder dette Svar i høj Grad utilfredsstillende. Det, der her er Tale om, er, at der sker Misbrug, og saa siger Justitsministeren: Jeg vil ikke gribe kraftig ind over for dette Misbrug; thi Stemmningen i Befolkningen er en saadan, at den driver vedkommende til at gøre Misbrug! Jeg vil sige, at det forekommer mig, at en forstandig Betragtning af disse Forhold maa føre til det modsatte Resultat. Naar det er Tilfældet, at der er en Stemning oppe, at der er en flet og beklagelig offentlig Mening, der driver Dommeren til uden streng Nødvendighed at sætte Folk i Varetægtsfængsel for endelig at komme til et Resultat, for at kunne vise Befolkningen et Resultat, saa tror jeg ikke, at det er heldigt, naar den øverste Myndighed her siger, at fordi der øves et Tryk paa Dommeren, vil han ikke øve noget Tryk. Jeg vilde sige det modsatte, jeg vilde sige, at det vilde være i højeste Grad heldigt, om den øverste Myn-